USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **H. H. N.,** zastoupený Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,** se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 8. 2017, č. j. MV-84304-4/SO-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 9. 2018, č. j. 30 A 162/2017 - 73,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, k rukám zástupce žalobce, advokáta Mgr. Marka Sedláka.

Odůvodnění:

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 19. 11. 2018 doručena kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 9. 2018, č. j. 30 A 162/2017 - 73. Tato kasační stížnost však neobsahovala všechny náležitosti podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[2] Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 4. 12. 2018, č. j. 2 Azs 374/2018 – 21, stěžovatele vyzval podle § 106 odst. 3 s. ř. s., aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede, v jakém rozsahu rozhodnutí krajského soudu napadá a z jakých důvodů byla kasační stížnost podána, a tyto důvody skutkově a právně konkretizuje.

[3] Uvedené usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno do datové schránky dne 6. 12. 2018. Poslední den stanovené měsíční lhůty pro doplnění kasační stížnosti by připadl na neděli dne 6. 1. 2019 (§ 40 odst. 2 ve spojení s § 120 s. ř. s.). S ohledem na § 40 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. bylo však posledním dnem stanovené lhůty pondělí dne 7. 1. 2019.

[4] Nejvyšší správní soud obdržel dne 3. 1. 2019 stěžovatelovo podání označené jako „*Doplnění kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 9. 2018, č.j.: 30 A 162/2017-73*“.

[5] Dle § 104 odst. 4 s. ř. s. „*Kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.*“

[6] Kasační námitky uplatněné stěžovatelem nesměřují do předmětu řízení vedeného ve výše uvedené věci před krajským soudem a nebyly ani vzneseny v žalobě. Stěžovatel tak nevymezil rozsah přezkumu napadeného rozsudku krajského soudu ani konkrétní věcná a právní hlediska, z nichž by měl být napadený rozsudek posuzován. Je možné, že právní zástupce stěžovatele omylem zaslal doplnění týkající se jiné jeho věci vedené u Nejvyššího správního soudu, a sice pod sp. zn. 2 Azs 390/2018. S ohledem na obecnost argumentace v kasační stížnosti však to nelze říci s jistotou.

[7] Řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční a zásadou *vigilantibus iura* (viz například rozsudek zdejšího soudu ze dne 13. 4. 2004, č. j. 3 Azs 18/2004 – 47; všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné z http://www.nssoud.cz). Stěžovatel tak má, mimo jiné, povinnost označit rozsah napadení rozhodnutí krajského soudu a skutkové a právní důvody jeho tvrzené nezákonnosti; takovým rozsahem a důvody kasační stížnosti (s výjimkami uvedenými v § 109 odst. 3 větou za středníkem s. ř. s. a § 109 odst. 4 větou za středníkem s. ř. s.) je pak Nejvyšší správní soud vázán. V rozsudku rozšířeného senátu zdejšího soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, publikovaném pod č. 835/2006 Sb. NSS, se k tomu podává, že „[l]*ičení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých* ‚obvyklých‘ *nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje*

žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.“ Tyto závěry lze přiměřeně vztáhnout i na náležitosti kasační stížnosti.

[8] Stěžovatel nedoplnil kasační stížnost tak, aby ji bylo možno věcně projednat, neboť jím uplatněné kasační námitky se zcela míjejí s předmětem řízení před krajským soudem. Nejvyšší správní soud vzhledem k výše uvedenému dospěl k závěru, že bez doplnění kasační stížnosti není možné v řízení o ní pokračovat (o čemž byl stěžovatel také ve výše uvedeném usnesení poučen), a proto jeho kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

[10] Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5000 Kč stěžovateli podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. února 2020

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu